

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa M. R.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 czerwca 2012 r.,
zażalenia powoda na postanowienie o kosztach zawarte
w wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 21 lutego 2012 r.,

**uwzględnia zażalenie i zmienia postanowienie zawarte
w wyroku z dnia 21 lutego 2012 r. Sądu Okręgowego przez
zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1200,-(jeden
tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów postępowania
apelacyjnego oraz kwoty 120,- (sto dwadzieścia) złotych
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. w W. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie z powództwa M. R. o zapłatę, zasądzając również na rzecz powoda kwotę 600 złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu powoda na postanowienie o kosztach postępowania zawarte w wyroku Sądu Okręgowego zarzucone zostało naruszenie przepisów postępowania cywilnego przez zasądzenie zamiast 1200 złotych kosztów kwotę tylko 600 złotych. Błąd wyniknął, zdaniem skarżącego ze złego zastosowania przepisu rozporządzenia wykonawczego, który stanowi, że w wypadku wartości sporu przewyższającej 10000 złotych, minimalna stawka kosztów zastępstwa prawnego wynosi w sądzie drugiej instancji, w razie reprezentowania strony przez tego samego pełnomocnika - 50% od kwoty 2400 złotych, a zatem 1200 złotych. Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 13.880 złotych.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie łącznie kwoty 1200 złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego oraz zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Będące aktem wykonawczym do ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) określa w rozdziale trzecim stawki minimalne, m.in. w sprawach cywilnych. W § 6 tego rozporządzenia wskazane są stawki minimalne odnoszące się do wartości przedmiotu sprawy. W sprawie, której dotyczy zażalenie miały zastosowanie te właśnie stawki. Ze względu na wartość przedmiotu sprawy, określoną przez pozwaną jako wartość zaskarżenia na kwotę 13880 złotych

minimalna stawka opłaty za czynności radcy prawnego wynosi 2400 złotych (§ 6 pkt 5 rozporządzenia). Według § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym, jeżeli występuje ten sam radca prawny wynosi 50% stawki minimalnej, czyli w niniejszej sprawie - 1200 złotych. Powód wygrał sprawę apelacyjną w całości, zatem zgodnie z art. 98 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. należą mu się koszty w całości.

Sąd Okręgowy obszernie uzasadnił postanowienie o kosztach zawarte w zaskarżonym w tej części wyroku z dnia 21 lutego 2012 r. Powołał się w szczególności na art. 98 § 3 k.p.c. i § 2 ust. 1 i 2 wskazanego rozporządzenia, stwierdzając, że przepisy te zawierają zakaz ustalenia opłaty dla radcy prawnego przekraczającej wielkość maksymalną, ale nie czynią tego odnośnie do stawek minimalnych. Z uwagi na to, że pełnomocnik powoda, zdaniem Sądu Okręgowego złożył odpowiedź na apelację pozwanego, uzasadniając swoje stanowisko w zasadzie argumentacją przedstawioną przez Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wyroku, a to spowodowało, iż wkład pracy pełnomocnika przyczyniający się do rozstrzygnięcia sprawy nie miał istotnego znaczenia, należało przyznać połowę stawki minimalnej.

Pogląd Sądu drugiej instancji w zaskarżonym postanowieniu o kosztach można by podzielić tylko w takim wypadku, gdyby ze względu na wyjątkowo złej jakości odpowiedź na apelację należało uznać, że przedkładane pismo nie spełnia przesłanek odpowiedzi na apelację i wówczas odmówić przyznania kosztów w ogóle. Jeżeli jednak Sąd uznał, że pismo wniesione przez pełnomocnika strony jest odpowiedzią na apelację, to nawet, jeśli nie zawiera ona takiej treści, jaka mogłaby zostać uznana przez sąd za wystarczającą, nie można przyznać kosztów poniżej stawki minimalnej, określonej przepisami. Dlatego stawka opłaty jest nazwana minimalną, że nie można na podstawie art. 98 k.p.c., stronie wygrywającej sprawę i reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika przyznać mniejszej kwoty zwrotu kosztów, niż wynikająca z rozporządzenia wykonawczego najmniejsza kwota odnosząca się do danej kategorii spraw (por. również postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 czerwca 2008 r., I FZ 177/08 i z dnia 17 marca 2011 r., I GZ 66/11).

Jeżeli zatem stronie zastępowanej w niniejszej sprawie przez radcę prawnego należy się zwrot kosztów, związany z jego udziałem w postępowaniu apelacyjnym, to stawka opłaty określona jako minimalna w powołanym rozporządzeniu nie może na podstawie § 2 ust. 1 i 2 zdanie pierwsze tego rozporządzenia zostać zmniejszona przez sąd w postanowieniu o kosztach.

Z tych względów należało na podstawie art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. zażalenie uwzględnić, orzekając o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.